

Že klije

Iz evangelija po Luku 14,1-14

Ko je v soboto prišel na obed v hišo nekega prvaka med farizeji, so ga ti opazovali. In glej, pred njim se je znašel neki človek, ki je imel vodenico. Jezus je nagovoril učitelje postave in farizeje: »Ali je dovoljeno v soboto zdraviti ali ne?« Oni pa so molčali. In prijel je bolnika, ga ozdravil in odslovil. Njim pa je rekel: »Komu izmed vas bo sin ali vol padel v vodnjak in ga ne bo takoj, na sobotni dan, potegnil ven?« In na to mu niso mogli odgovoriti.

Povabljenim je povedal priliko, ko je opazoval, kako si izbirajo prve sedeže. Govoril jim je: »Kadar te kdo povabi na svatbo, ne sédaj na prvo mesto, ker je lahko povabljen kdo, ki je imenitnejši od tebe, pa bo prišel tisti, ki je povabil tebe in njega, in ti rekel: ›Daj prostor temu!‹ Takrat se boš začel v sramoti presedati na zadnje mesto. Kadar si povabljen, pojdi in sédi na zadnje mesto, da ti reče tisti, ki te je povabil, ko pride: ›Prijatelj, pomakni se više!‹ Takrat boš počaščen vpričo vseh, ki so s teboj pri mizi; kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«

Tistemu, ki ga je povabil, pa je govoril: »Kadar prirejš kosilo ali večerjo, ne vabi ne prijateljev ne bratov ne sorodnikov ne bogatih sosedov, da te morda tudi oni ne povabijo in ti povrnejo. Nasprotno, kadar prirejš gostijo, povabi uboge, pohabljene, hrome, slepe, in blagor tebi, ker ti ne morejo povrniti; povrnjeno ti bo namreč ob vstajenju pravičnih.«

... da bi skrbel za kal novega življenja, njegovo Besedo v tebi, družini, bratstvu ...

☪ Gre za tretji obed v hiši farizeja. Lukov evangelij se posebej osredotoči na Jezusove besede in dejanja pri mizi. Situacija je še bolj napeta, ker gre za sobotni obed – na sobotni dan Jezusa povabi na svoj dom eden izmed prvakov. Jezus se v očeh tistih, ki izpolnjujejo postavo, zdi nevaren kršitelj. Sodbo o njem so že podali, vendar mu še naprej nastavljajo pasti, da bi ga imeli česa obtožiti. »Opazovali so ga,« njihove oči so bile nepremično uprte vanj, pa vendar niso videli njegove slave, usmiljenja, nežnosti. Vidimo na podlagi tega, kar verujemo. Verjeli so, da je skrunitelj javnega reda, verskih vrednot in morale. Jezus se v svoji ljubezni ne omeji, da bi jih prepričal. Sprejme njihovo nerazumevanje in sovražnost ter ostane zvest ljubezni.

☪ Podobno kakor v preteklosti farizeji Jezusu nastavijo past tako, da mu predlagajo srečanje z bolnim človekom. Tokrat gre za vodeničnega človeka, ki je zaradi tekočine v tkivih zabuhel in iznakažen. Ta bolezen je sekundarne narave in je pogosto posledica okvare srca oziroma drugih organov. Jezus farizeje vpraša, ali je dovoljeno ljudi ozdraviti na sobotni dan. Medtem ko oni molčijo, Jezus človeka prime za roko, ga ozdravi in pusti, da svobodno odide – njegove rane in otekline srca so ozdravljene. Jezus se ponovno obrne k učiteljem postave in jih vpraša, ali se sme rešiti sina ali vola iz vodnjaka na sobotni dan. Tudi tokrat molčijo. Njihov drugi molk nosi težo njihove zabuhlosti v odnosu do usmiljenja in veselja. Kadar srce ne presoja v skladu s pravičnostjo, ampak na podlagi lastne ozkoglednosti in legalizma, se človek zdi velik, vendar je to le utvara – prepoln je lastne povprečnosti in skoposti.

☪ Tekmovanje za prva mesta pri mizi je torej samo posledica takšne drže. Ne more biti drugače – nespameten človek nima teže sam po sebi in se zato hvali z nazivi, pomembnimi prijateljstvi, mestom na tribuni in na seznamu pozdravov in zahval v javnih govorih. Še več – z mestom, ki mu je dodeljeno pri verskih obredih. Jezus jih skuša ozdraviti te zabuhlosti, tako da jim pove priliko o izbiri mest. Čast je v tem, da te nekdo imenuje »prijatelj«, v odnosu, ki si ga zgradil z gospodarjem hiše. Mesta si ni

treba izbriniti sam – ljubezen ti ga bo pripravila in prihranila. Kdor te ljubi, te želi vedno ob sebi, ne glede na to, kdo si in kaj si po poklicu.

⊕ Jezus zaključi prvi del govora z nasvetom, kako povabiti goste k svoji mizi. Govori kakor Modrost v Stari zavezi (prim. Pr 25,6-7), ki pa za razliko od Kristusa tistim, ki pripravljajo gostijo, svetuje, naj se povzpnejo visoko, kjer sama sedi, da bi povabili poštene ljudi. Jezus v modrostnem tonu popolnoma premesti kraj iskanja povabljenih in pokaže na ulice, obrobje mest, križišča ter tako oznani nov blagor – radost tistih, ki delijo, ne da bi pričakovali kaj v zameno, saj so sami prejeli dar. V ubogem Jezusu, ki sedi za našo mizo.

Za poglobitev ... če želiš.

Ubogi nas lahko veliko naučijo. Niso le deležni verskega čuta (sensus fidei), ampak tudi poznajo trpečega Kristusa zaradi svojega trpljenja. Potrebno je, da se vsi od njih učimo evangelija. Nova evangelizacija je povabilo, da priznamo zveličavno moč v njihovem življenju in jih postavimo v središče poti Cerkve. Poklicani smo, da v njih odkrijemo Kristusa in postanemo glasniki njihovih potreb in da smo tudi njihovi prijatelji, da jim prisluhnemo, jih razumemo in sprejmemo skrivnostno modrost, ki nam jo Bog hoče posredovati po njih.

(papež Frančišek, Apostolska spodbuda Veselje evangelija, št. 198)